

In de Nacht

16 november 2025 t/m 19 april 2026

LEESKAMER

STIEN VAN KERCKHOVEN

Een thuis voor Muis / Kolet Janssen, ill. Stien Van Kerckhoven, De Eenhoorn, 2025

Stien Van Kerckhoven [1994 - Lier, BE] doet niets liever dan tekenen. Als kind tekende ze al dieren, dieren en nog eens ... dieren. Haar opleiding als pedagoog stuwde haar eerst richting de sociale sector. Een Instagrampagina tijdens de lockdown, een cursus Illustratie en een maandenlange fietsvakantie zorgden ervoor dat ze toch het artistieke pad durfde te betreden. Stien nam ook al drie keer deel aan de Summer School van Villa Verbeelding.

Stien illustreert voor redactionele opdrachten en is huisillustrator van het tijdschrift OKV. Maar het was met haar prentenboekendebuut dat ze écht haar stem vond.

Stiens unieke mix van creativiteit en pedagogiek overtuigde uitgeverij De Eenhoorn om met haar in zee te gaan. Een verhaal van schrijver **Kolet Janssen** over pleegzorg was dé perfecte match. Dit boek is niet enkel een prachtig geïllustreerd prentenboek, maar ook een therapeutisch voorleesboek. In haar vorige job als hulpverlener zag Stien ook al het belang in van boeken.

‘Als kind wilde ik boeken illustreren. Ik schilder en teken, maar illustratie blijft de kunstvorm die me het meest heeft geïnspireerd. Toegepaste kunst is de meest toegankelijke vorm. Zo komen prentenboeken in huishoudens die ander nooit met kunst in aanraking komen.’

- Stien Van Kerckhoven, *Stien Van Kerckhoven - Een sprong in het duister* [OKV]

Stien combineert acrylverf, aquarel, potlood en digitale tools om haar sfeervolle beelden te creëren. Met veel geduld en een scherp oog voor detail en lichtinval creëert ze zorgvuldig beelden voor haar gevoelige personages. Haar werk wordt gekleurd door een grote liefde voor de natuur en het samenleven.

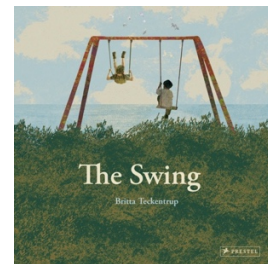
In het begin van *Een thuis voor Muis* voelde ze zich nog niet zo zelfzeker. Ze maakte de achtergronden en figuren apart en bracht ze later digitaal samen. Kijk maar eens naar het beeld met de vlinder in de deuropening. Naarmate het boek vorderde kreeg ze meer zelfvertrouwen en schilderde ze toch alles op één vel.

BRITTA TECKENTRUP

De grote egel en de kleine egel - Wacht nog even! / Hoogland & van Klaveren, 2021

Der große und der kleine Igel / Der Geburtstag / Verlagshaus Jacoby & Stuart, 2025

The Swing / Prestel Publishing, 2023

Britta Teckentrup [1969, Hamburg - DE] is een illustrator, kinderboekenenauteur en beeldend kunstenaar. Zij groeide op in het Duitse Wuppertal, maar verhuisde in 1988 voor haar studie naar Londen. Ze studeerde Illustratie en Fine Arts aan St. Martin's College en The Royal College of Art. Na vele jaren in Engeland, keerde ze terug naar Duitsland.

Een uitgever was zo onder de indruk van haar afstudeerproject dat ze Britta motiveerde om prentenboeken te maken. Ondertussen doet ze dit al ruim 30 jaar en staat de teller op meer dan 140 prentenboeken die ze heeft geschreven en/of geïllustreerd. Haar boeken zijn in meer dan 30 talen vertaald. Ze combineert haar passie voor kunst met het maken van prentenboeken.

Ze heeft een nominatie voor de *Deutscher Jugendliteraturpreis* en kreeg een eervolle vermelding bij de Bologna Ragazzi Award voor *Alle Wetter* en *The Egg*. Met het boek *Ssst! De tijger slaapt* won ze de prijs Prentenboek van het jaar 2018.

Britta werkt graag met gemengde media, collage en digitaal. Ze maakt eerst texturen analoog. Deze scant ze en knipt en plakt ze vervolgens digitaal tot een collage. Ook de studies van haar figuren maakt ze digitaal.

'Ik word aangetrokken door de duisternis, de manier waarop het licht valt, de schaduwen - er zit iets dubbelzinnigs in dat me fascineert.'

- Britta Teckentrup, *Kinderbuchillustratorin Britta Teckentrup 'Das Dunkle zieht mich an'* [deutschlandfunk.de]

VANESSA VERSTAPPEN

Sst... ik slaap / Toon Tellegen, ill. Vanessa Verstappen, Lannoo, 2022

Vanessa Verstappen (1981-2020, Lier - BE) was een illustrator en docent. Haar specialisatie was houtsnedes, een techniek die ze leerde van docent en houtsnijder **Luk Duflou**.

Vanessa bracht in 2010 haar debuut *Armandeus de Zoveelste* uit, een samenwerking met **Dimitri Leue**. Voor het boek *Wolinoti* maakte ze prachtige houtsnedes.

Voor haar werk kreeg ze een Boekenpluim, Zilveren Penseel en Leeswelp. Ze was ook een laureaat van *Goed voor druk*.

Uit het juryrapport: 'Het werk van Vanessa presenteert zich krachtig in al zijn soberheid en opvallende technische kwaliteit. Ze durft een grote eenvoud aan, haar houtsnedes zijn enigszins klassiek te noemen. Haar werk is inventief en gevarieerd, en toont een zekere speelsheid, wat vanwege de houtsnedetechniek, lang niet vanzelfsprekend is.'

'Vanessa kon zich verliezen in haar droomwereld, maar niet in een diepe slaap. Wanneer iedereen sliep, was Vanessa wakker en aan het tekenen.'

- Vanessa Joosen, nawoord *Sst... ik slaap*

Vanessa bewonderde Toon Tellegen. Hij maakte na haar overlijden gedichten bij de slapende mensen voor de bundel *Sst ... ik slaap*.

VERBORGEN KAMER

JOKE VAN LEEUWEN

De weg naar morgenochtend. Een beeldverhaal / Querido, 2024

Foto: Brenda van Leeuwen

Joke van Leeuwen [1952, Den Haag - NL] groeide op in Nederland, maar verhuisde als tiener naar België. Nu woont ze in Antwerpen - waar ze jaren geleden ook actief was als stadsdichter. Ze maakt romans, poëzie en kinderboeken en heeft een passie voor cabaret en voordracht. Ze speelt graag met tekst en tekening die ze naadloos in elkaar laat overgaan. Ze houdt van typografie en humor. Joke is een multitalent die maatschappelijke diepgang niet schuwt in haar werk.

De Appelmoesstraat is anders [1978] was haar kinderboekendebuut, maar met het bekroonde *Een huis met zeven kamers* [1980] en het veelgeprezen (en verfilmde) *Iep!* [1996] vestigde ze zich als een niet-te-missen maker.

Haar prijzenplank is divers en goed gevuld: Gouden en Zilveren Griffels, Gouden en Zilveren Penseel, de Theo Thijssen-prijs, de Constantijn Huygens prijs, een Gouden Uil, AKO Literatuurprijs, ...

In deze expo tonen we illustraties uit het beeldverhaal *De weg naar morgenochtend*. Dit boek vertelt het verhaal van Jokes grootmoeder die ook op haar 12de moest gaan werken bij een mevrouw. Je leest hoe Veertje de laatste nacht voor ze gaat werken doorbrengt. Joke vertelt het verhaal associatief. Veertje belandt in de ene droomachtige situatie na de andere.

Meisjes aan het woord

Als kind was Joke al gefascineerd door schrijven, tekenen en verhalen. 'Ik wilde het allemaal worden! Maar ... ik was een meisje. In mijn hele jeugd had ik al het gevoel dat er iets niet klopte. Er werden mij allerlei rare dingen verteld door de volwassenen over meisjes en hoe die horen te zijn.' Dat hield Joke absoluut niet tegen om verhalen te maken - en dat telkens met *minstens* één meisje in de hoofdrol.

'Ik wil kinderen serieus nemen en vind het belangrijk dat er naar hen geluisterd wordt. Ze moeten niet onderschat worden. Boeken leggen immers een pizza-bodem voor de rest van je leven.'

- Joke van Leeuwen, *Joke van Leeuwen, artistieke duizendpoot met een afwijkend perspectief* [Historiek]

Joke overschrijdt moeiteloos de grenzen tussen woord en beeld, jong en oud, boek en podium. Ze jongleert met diverse media en rebelleert tegen hokjesdenken. Boeken voor kinderen zijn niet altijd kinderboeken en omgekeerd.

Op de vraag of ze een 'schrijvende illustrator' of een 'illustrenderende schrijver' is:

'Eigenlijk geen van twee, dat gaat samen. Ik maak het niet tegelijk, maar in denken komt het wel zo op. Bij mijn poëzie heb ik bijvoorbeeld beelden gemaakt die ik niet beschouw als illustratie, maar als beelden bij de tekst. Bij mijn vroegere gedichten gebruik ik woorden die iedereen kent, maar ik doe er iets speciaals mee. Dat deed ik ook met beelden: dan maakte ik een koffer en aan de schaduw kon je zien dat die helemaal verbrokken raakte. Gewone dingen die een ongewone context kregen.'

- Joke van Leeuwen, *21 vragen aan ... Joke van Leeuwen* [De Groene Amsterdammer]

TIP! Ga in De ABC kamer op zoek naar de tafel met een enorme M. Vind je alle 40 voorwerpen - die beginnen met de letter M - verstopt in de tekening?

KELDER

NACHTDIEREN

Wij zijn de nacht. De tofste dieren van het donker / Matthijs Meeuwsen, ill. Paco Vink, Querido, 2024

Over de schrijver

Matthijs Meeuwsen (1984 - NL) werkte als journalist op al op alle werelddelen. Zijn kennis over de natuur en dieren wereldwijd is dan ook ongeëvenaard. Hij is gefascineerd door alles wat leeft onder water.

Zijn debuut *Een slijmzoen voor oma* werd al meteen bekroond met een Zilveren Griffel. Voor *Wij zijn de nacht* dook hij in het donker op zoek naar de interessantse nachtdieren. Voor dit boek werkte Meeuwsen voor de tweede keer samen met illustrator **Paco Vink**. Zijn schrijfstijl is vlot en gespekt met veel humor.

‘Het boek ‘Wij zijn de nacht’ is een hartstochtelijke ode aan de nacht, een welgemeende sneer aan ochtendmensen en een stiekeme sluikreclame voor het schubdier.’

- Matthijs Meeuwsen

‘Door de zwarte achtergrond met witte letters staan de nachtdieren letterlijk in de spotlight - alsof de lezer met een zaklamp in de natuur loopt en zo’n nachtdier ontdekt.’

- Paco Vink

Over de illustrator

Paco Vink (1982 - NL) is illustrator en animatiefilmmaker en o.a. bekend van zijn tekenwerk voor de boekenseries *Game Helden* en *De Kleine Astronauten* en van de animatiefilms *Trippel Trappel* en *Woezel & Pip*. Samen met auteur **Matthijs Meeuwsen** maakte hij eerder *Een slijmzoen voor je oma* (2023). Dit boek over bijzondere zeedieren werd genomineerd voor de Woutertje Pieterse Prijs en won een Zilveren Griffel in 2024.

Voor het boek *Wij zijn de nacht* schreef Matthijs eerst de teksten, daarna keken ze samen hoe ze de nachtdieren in beeld wilden brengen. Ze maakten eenvoudige schetsen en verzamelden veel foto- en videomateriaal. Van sommige dieren had Paco zelfs nog foto's van reizen naar o.a. Costa Rica.

Paco Vink: 'De tekeningen zijn digitaal met de hand geschilderd op een Wacom Cintiq in Photoshop. Ik vertrok van ruwe schetsen in zwart-wit, daarna in kleur. De zwarte achtergrond was altijd de basis. Ik zocht naar manieren om de essentie van het dier te vangen: soms was een uitsnede voldoende, een andere keer bracht ik ze volledig in beeld.'

Over het boek

Het boek *Wij zijn de nacht* is ontstaan als een (indirect) vervolg op het boek *Een slijmzoen voor je oma*, het debuut van Matthijs Meeuwsen als kinderboekenschrijver. In dit boek kwamen er allerlei onbekend zeedieren aan bod. Voor het tweede boek wilde Matthijs andere onbekende dieren in het zonnetje zetten: nachtdieren.

GROTE KAMER

LORENZO MATTOTTI

Hansel & Gretel / Gallimard-Jeunesse, 2009

Foto: Selbymay

Lorenzo Mattotti (1954, Bréscia - IT) is geboren in Italië, maar woont nu in Parijs. Hij is een striptekenaar, grafisch artiest en illustrator. Hij tekent, schildert, ontwerpt affiches en maakt stripverhalen en animatiefilms.

Lorenzo startte met de studie architectuur, maar beseftte al snel dat hij striptekenaar wou worden. Hij zoekt inspiratie in kunst, muziek en film. In 1983 richtte hij samen met andere kunstenaars het collectief Valvoline op met als doel om verschillende kunstvormen (stripverhalen, beeldende kunst, muziek, mode en reclame) met elkaar in dialoog te laten gaan.

'Ik heb me gerealiseerd dat je, om beweging te kunnen brengen in een stilstaand beeld, al het overbodige moet weglaten om zo de extreme spanning van de trekken en de vorm over te houden. Door de compositie, kleuren en vormen in elkaar te laten passen, krijgt de tekening een sterke spanning.'

- Lorenzo Mattotti, *website Galerie Martel*

De publicatie van **Feux** in 1984 was een evenement in de stripwereld. Het bracht hem talloze prijzen op. Sindsdien maakte hij talloze boeken die wereldwijd vertaald worden.

Zijn graphic novel **Dr. Jekyll & Mr. Hyde** won een Eisner Award. Hij werkte samen met Lou Reed voor een bewerking van 'The Raven', een gedicht van Edgar Allan Poe. Voor Louis Vuitton maakte hij een reisboek over Vietnam.

Zijn illustraties sieren geregeld de covers van de New Yorker, Le Monde, La Repubblica, Das Magazin, ... Hij maakte affiches voor het filmfestival van Cannes, La Mostra de Venetië, de Olympische spelen in Parijs, ...

In 2019 werd zijn animatiefilm **La fameuse invasion des ours en Sicile** genomineerd voor een César. Verder werkte hij ook samen met **Philharmonie de Paris** en de **Opéra de Dijon** waar hij live tekende op de tonen van het orkest. Zo tekende hij live bij de opera **Hansel & Gretel** van Engelbert Humperdinck.

Hij experimenteert graag met kleuren en vormen. In plaats van grote, avontuurlijke verhalen, focust hij liever op de innerlijke leefwereld van zijn personages.

Over het sprookje *Hans & Grietje*:

'Hans en Grietje is voor mij één van de engste sprookjes uit mijn kindertijd! Ik krijg nog steeds rillingen van de afbeelding van de heks uit een oud boek. Ik had er helemaal overheen gekrabbeld omdat ik het gezicht van de heks niet wilde zien. Toen ik de kans kreeg dit sprookje te illustreren, greep ik meteen terug naar een onderzoek dat ik had gedaan naar diepe, donkere bossen. Daarna begon ik te werken met die sfeer en de personages. Ik vertrok vanuit de angst die ik als kind voelde bij dit verhaal.'

- Lorenzo Mattotti, *Teaser concerts en famille Hänsel et Gretel* [YouTube-kanaal *Orchestre de Paris*]

KLEINE KAMER

INGE BOGAERTS

Het Oinkbeest: Een Sprookjesstrip / Elly Nieman, ill. Inge Bogaerts, Oogachtend, 2025

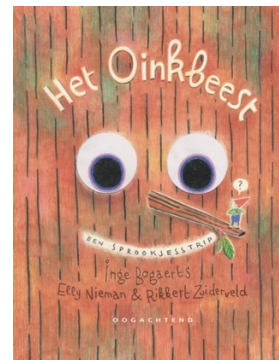

Foto: Miet Van Hee

Inge Bogaerts (1983 - BE) was als kind al een creatieve duizendpoot. Ze studeerde Illustratie aan Sint Lucas Antwerpen. Na haar studies richtte ze samen met Dieter Desmet het illustratief-grafisch bureau *Dinge* op. Daarna legde ze de focus op illustratie.

Inge illustreerde voor verschillende tijdschriften. In 2011 bracht ze haar eerste boek uit: *Mevrouw Ja en Meneer Nee* (met tekst van Pieter van Oudheusden). Dit boek werd pas heruitgegeven door Tiptoe Print. Verder maakte *Alles verandert* (met tekst van Laïla Koubaa) en *Lekker wonen* (met tekst van Bette Westera).

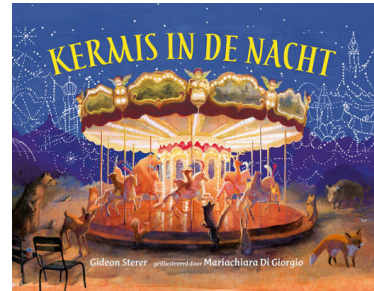
Het Oinkbeest is haar recentste boek: een graphic novel deze keer.

'Ik was nog een klein meisje toen ik 'Het Oinkbeest' in de platencollectie van mijn vader ontdekte. De betovering was onmiddellijk. Het luisterverhaal van Elly en Rikkert heb ik ontelbare keren beluisterd. Bij het Oinkbeest en zijn knotsgekke, ietwat bizarre bondgenoten vond ik aansluiting, warmte en troost in die grijze, grauwe gemeente waar ik zelf de vreemde eend in de bijt dacht te zijn.'

- Inge Bogaerts, Woord van dank *Het Oinkbeest: Een Sprookjesstrip*

MARIACHIARA DI GIORGIO

Kermis in de nacht / Gideon Sterer, ill. Mariachiara Di Giorgio, Christofoor Uitgeverij, 2020

Mariachiara Di Giorgi (1983, Rome - IT) studeerde Illustratie in Rome, maar zette haar studies verder in Parijs. Daar werkte ze als cartoonist en storyboard artiest. Sinds 2012 legde ze zich toe op het illustreren van boeken.

Haar werk werd verschillende keren geselecteerd voor de illustratietentoonstelling van de Kinderboekenbeurs in Bologna. Mariachiara won al verschillende prijzen voor haar werk: o.a. de Prix Sorcières [FR] en de Kate Greenaway Medal [UK]. Ze kreeg de Andersen Award voor haar carrière als beste Italiaanse illustrator in 2022.

Mariachiara werkt graag ambachtelijk: ze gebruikt potloden, aquarel, gouache, ...

Over haar ervaring als storyboard artiest en cartoonist:

‘Mijn ervaring met storyboards heeft me geholpen bij het maken van woordeloze prentenboeken. Zo hou ik van films die steden tonen. Zoals bij François Truffaut of Woody Allen: daar zie je de protagonist door de stad wandelen, je verliest hem uit het oog en dan zoomen we opnieuw in op het hoofdpersonage. Verder houd ik ook rekening met ritme, belichting en de vorm van het boek. Deze cinematechnieken pas ik graag toe in mijn boeken.’

- Mariachiara Di Giorgio, *Let's Talk Illustrators #34: Mariachiara Di Giorgio* (letstalkpicturebooks.com)

Over het boek *Kermis in de nacht*:

‘Het boek ‘Kermis in de nacht’ is het hersenspinsel van Gideon Sterer. Hij groeide op in een bos en zijn ouders hadden een dierentuin. Het verhaal gaat over dieren die de kermis inpalmen tijdens de nacht. Het vertelt over de relatie tussen de natuurlijke ruimte en die van de mens, het mysterie van de nacht en een wereld vol lichtjes, het volwassen zijn en de kindertijd, lawaai en stilte.

Om Gideons verhaal tot leven te brengen, voegde ik veel details toe. Ik probeerde een wereld te scheppen en de lezer uit te dagen om telkens nieuwe dingen te ontdekken.’

- Mariachiara Di Giorgio

GROTE ZOLDER

KARST-JANNEKE ROGAAR

Lucy en Donker / Querido, 2025

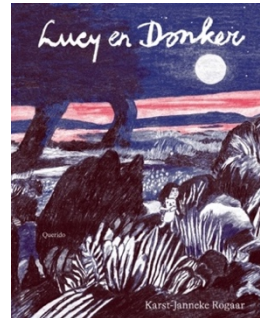

Foto: Marike Hoex

Karst-Janneke Rogaar [1975, Wageningen - NL] studeerde Fine Art in Londen en Amsterdam. In haar Amsterdamse studio maakt ze prentenboeken, illustraties voor musea, film- en theaterposters, ... Karst-Janneke geeft les en workshops. In haar vrije tijd sport ze graag. Meer dan 20 jaar geleden richtte ze haar eigen koor op. Haar illustraties zijn verschillende malen bekroond met Vlag en Wimpel, een Zilveren Penseel en de Kinderboekenwinkelprijs.

Als kind las ze niet veel boeken, maar keek ze er wel graag naar. Haar jeugd bestond vooral uit: 'Veel buitenspelen, bouwen en liefde. Ik ben vooral een kijker.'

'Ik wil kinderen in mijn boeken niet sparen omdat het kinderen zijn. Uiteraard zadel ik ze niet op met angst, maar een donker bos wordt pas echt gevaarlijk als je dat ook in de lijnvoering of tinten voelt. Vroeger leefde ik ook het meeste toe naar de spannende bladzijden. Durfde ik wel te kijken?'

- Karst-Janneke Rogaar, *In het atelier van Karst-Janneke Rogaar* [Iedereen Leest]

Karst-Janneke vertelt aan Villa Verbeelding over het kleurenproces van *Lucy en Donker*:

‘Lucy en Donker gaat over de schemering, over het licht van de maan, het donker van de nacht en over kunstlicht in het donker. Ik wil laten zien hoe mooi de nacht is. Dus dan wil ik ook dat de kleuren dit uitdrukken. Met CMYK kan ik de kleuren niet maken die ik wil. Dus het moest anders.’

- Karst-Janneke Rogaar

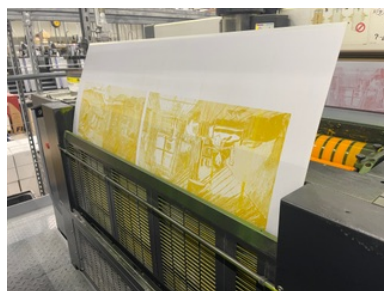
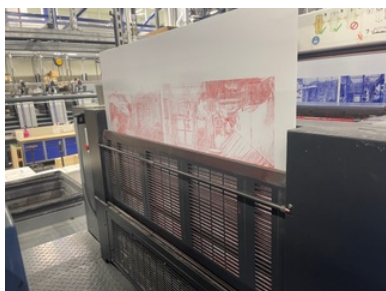
De meeste prentenboeken worden gedrukt in CMYK [Cyaan, Magenta, Yellow, Key - Black], maar het boek *Lucy en Donker* is gedrukt met drie zorgvuldig gekozen Pantone-kleuren. Op deze manier konden de nachtelijke kleuren beter weergegeven worden.

Karst-Janneke: ‘De beelden met kleur zijn heel anders dan zonder. Ik heb ze natuurlijk gemaakt met het plan ze later van kleur te voorzien. Vooral de tekening met het huis is echt anders. Omdat in de gekleurde versie de schemering zichtbaar is.’

Illustraties: Karst-Janneke Rogaar

Karst-Janneke maakte eerst tekeningen en houtskool om ze vervolgens te fotograferen. Digitaal werd de zwarte kleur omgezet naar drie aparte kleurkanalen, één per Pantone-kleur. Er is gezocht naar drie kleuren [kobaltblauw, framboosroze, maïsgeel] die samen het zwart van de nacht, schemering en ochtendgloren weergeven. Door de percentages van iedere kleur aan te passen, ontstaan andere tinten zoals dieppaars of avondrood. Iedere kleur laag wordt afzonderlijk op een drukplaat gezet en daarna over elkaar gedrukt om het eindresultaat te vormen.

Karst-Janneke vertelt aan Villa Verbeelding meer over *Lucy en Donker*:

‘Schetsen doe ik eigenlijk nooit. Dit verhaal is ontstaan door tekeningen op volgorde te leggen en dus ook af en toe tekeningen eruit te gooien. De tekst ben ik pas gaan schrijven toen de volgorde van de tekeningen helder was.’

‘In Schotland is het onderzoek naar mijn boek over donker gestart. De prenten van de natuur zijn allemaal studies voor het vastleggen van schemering en donkere plekken. Daar kreeg ik ook het idee om Donker in mijn verhaal als entiteit te laten figureren. Toen wou ik Donker nog een vorm geven. Het dier met de enorme snavel was één van de ‘donkers’ die ik bedacht. Uiteindelijk heb ik dat idee laten varen en is Donker alleen een stem in de tekst.’

- Karst-Janneke Rogaar